

AGNES
Školní časopis
ZŠ Anežky České,
Ústí nad Labem
Ročník 2022
Číslo 1

TOLERANCE

Tři králové | Komplimenty | Pololetní vysvědčení
Lovci a sběrači | Autorská výzva a mnohem více

- 3 Tolerance
- 4 Na chvílku novinářem
- 6 Štěstí, zdraví vinšujem vám!
- 9 Pololetní vysvědčení
- 9 Rada dětí a Valentýn
- 9 Závěrečná konference
- 10 Projektový den 9. ročníku
- 11 Novoroční proslov
- 13 Das Kompliment
- 14 Lovci a sběrači
- 15 Autorská výzva
- 16 Anežčin poklad
- 17 Kalendář na přání

Agnes je latinsky Anežka.
Koncovka *-gnes* také odkazuje
na řecké *gnósis* (poznání).

AGNES, školní časopis Základní
školy Ústí nad Labem, Anežky
České 702/17, p. o., vychází ne-
pravidelně

Redakční rada:

Mgr. Kateřina Suchá

(sucha@zsanceske-ul.cz)

Mgr. Jan Musil

(musil@zsanceske-ul.cz)

Redakce si vyhrazuje možnost
příspěvky podle potřeby krátit a
upravovat.

Tak jsem jinej. No a co?

Jsem slávista. Jo. A nevádí mi to. Okolí ale občas trochu pozdvihne obočí, když na tohle téma dojde. Nemám totiž problém to přiznat.

Jednou, jedinkrát jsem to ale zamlčel. Na začátku září před patnácti a půl lety jsem potkal kamaráda ze školy a ten mi povídá: „Hele, nechceš příští tejden dojet do Teplic? Přijede cirkus z Prahy.“ Tenhle kamarád—mimochodem, zdravím do Duchcova! - fandí celý život Teplicím, takže jsem čekal, že budeme sedět na tribuně uprostřed, na té teplické. A odsouhlasil jsem to, v pondělí v pět na Stínadlech.

Když jsem odjížděl z Ústí, na hlavním nádraží jsem si sednul do vlaku, který přetékal žlutou, modrou a rudou. Ne-divil jsem se—těšil jsem se přeci na fotbal!

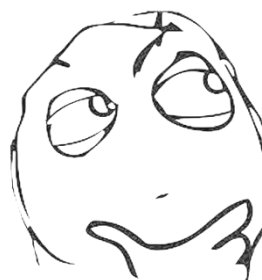
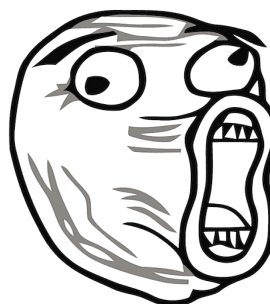
Na Stínadlech mi to ale došlo: *ten pražský cirkus nebude moje Slavia, ale letenský cirkus! Ó ne, ne, ne! Tak v klidu projdu, tamhle je kamarád. A mává na mě dvěma lístky. Uff. Usmíval se, podezřele se usmíval: „Ahoj, jaká byla cesta vlakem?“ Lehce nervózně odpovídám: „Přežil jsem, ale to byl dnešní strop. Pojdme si sednout.“ Úsměv se ještě zvětšil: „Dneska sedíme tamhle na konci.“ Ale tam...tam sedí spartani! To nemůžu přežít!*

Přežil jsem. Dobře, úplně jsem v kotli neříkal, že jsem slávista, protože to byste mě na chodbě potkávali v podobě pudingu. Taky proto, že Sparta tehdy remizovala gólem v 90. minutě a tribuna byla rázem spokojená.

Odnesl jsem si—krom nových zážitků—zásadní poznatek: Je jedno, kdo jsi. Je jedno, kde jsi. Ve společnosti totiž záleží na ostatních lidech, jak se k tobě budou chovat.

Takže moje setkání s letenským cirkusem způsobilo, že k fanouškům z Letné chovám respekt. I když AC nemám rád. I když se mi nelíbí jejich hra a dresy. Ale jsou to lidé jako já nebo vy.

Za pár dní jedou Teplice do Ostravy. Mohl bych jet poznat novou společenskou skupinu. *Baník!!!!?* No, raději ne. Tolerantní jsem, ale do Ostravy je to 6 hodin vlakem...

Tolerance

Tématem lednového čísla je tolerance. Schopnost snášet. Ne, vejce nemyslíme. Ono snášení se jednak týká zejména vlivů zvenčí našeho pohodlného světa, zvenčí naší mysli a našeho prostředí. A jednak zahrnuje také rozumnou, vstřícnou a vyspělou odpověď na takové vlivy, které pro nás nemusejí být vždy příjemné či milé. V 8.A se v češtině pustili do výtahu.

— • —

Slovo tolerance pochází z latiny a přeloží se jako snášení, trpělivost. Je to vlastnost přijímat něco, co není příjemné. Toleranci nemusí mít každý člověk stejnou, záleží na zvyklostech, náboženství, strachu i vlastních zážitcích. Může ovlivňovat chování k jiným rasám, pohlaví, věku, postavení, či vzhledu.

Toleranci může ovlivnit i nálada, např. když je člověk naštvaný nebo má strach, tolerance je menší. Když je tolerance malá může zapříčinit i xenofobii nebo rasismus.

Eva Derflerová, 8. A

Znamená to snášet něco, v co sám nevěříš a nebo to neuznáváš. Nemusí to být jen o snášení lidí a jejich názorů. Každý má právo na vlastní názor a měl by se tolerovat, ať už to je styl oblékání, hudby a vizáže.

Každý má ale jiné možnosti a tak upřednostňuje něco jiného. Je potřeba tolerovat všechny lidi, ať už jsou značně odlišní, jiné orientace, národnosti, náboženství apod.

I když by společnost měla být tolerantní, tak některá část má velké nároky, a tak se stávají mezilidské problémy např. rasismus, homofobie ...

Člověk se musí celý život učit tolerantností, jinak mezi lidmi bude nenávist a zlo.

Iva Kopecká, 8. A

Protože žijeme v demokratickém státě a tolerance je jedna z jejích hlavních hodnot, měli bychom ji všichni respektovat. A tak jsem se zamýšlela, co můžu a nemůžu tolerovat. U svých kamarádů nemohu tolerovat pomlouvání, zradu a nespolehlivost.

Dále bych se chtěla zmínit o životě v našem městě. Nemohu tolerovat nepořádek na ulicích, přestože máme ve městě odpadkové koše, hodně lidí je asi nevidí. Dost často jezdím autobusem a vidím, jak se někteří chovají k spolucestujícím. Zatím jsem se nesetkala s žádným člověkem, který by netoleroval staré lidi.

Co ještě nemohu tolerovat, je sprosté mluvení, kouření a lhaní.

Veronika Vacíková, 8. A

Na chvílku novinářem

Jak je novinářská práce těžká si ověřili žáci v 6. C. Při hodinách slohu se nejprve dozvěděli, jaký je rozdíl mezi oznámením a zprávou a pak si vyzkoušeli napsat příspěvek pro náš školní časopis, naši Agnes. Jak se jim to povedlo, můžete posoudit sami.

Zpráva a oznámení jsou krátké, podobné slohové útvary. Liší se údaji, které obsahují. Oznámení informuje o události, která se bude konat. Mívá i podobu pozvánky nebo plakátu. Zpráva informuje o události, která už proběhla. V závěru může být stručné hodnocení události. Oba útvary musí obsahovat tyto údaje: co se bude konat/se konalo, kdy a kde se akce koná/konala. Bývají uváděny také údaje o pořadateli (jméno organizátora, společnosti atd.) či o účastnících.

— • —

Ahoj všem, kdo rádi běhají a také pomáhají,
v sobotu 7. 1. 2022 se bude na jezeře Milada konat Tříkrálový běh. Akce začíná ve 14 hod a končí v 17 hod. Za každý váš uběhnutý kilometr věnují pořadatelé této akce 10 korun ze startovného na charitativní účely. Startovné činí 150,- Kč a přehled organizací, kterým budou finance předány je zveřejněn na našich webových stránkách. Akci pořádají ústečtí běžci a běžkyně.

LUKÁŠ KLÍMA, 6. C

Milé žákyně a žáci,
dne 6. 1. 2022 se bude na Základní škole Anežky České v Ústí nad Labem konat akce Tří králové na prvním stupni. Děti si vyrobí korunky z papíru a mohou se zúčastnit různých soutěží o drobné ceny. Bude se hodnotit i nejlepší převlek za jednoho z králů – Kašpara, Melichara, Baltazara. Akce začíná v 8:30 hod a končí ve 12 hod. Ten den nebude výuka a stačí pokud si děti dají do batohu pouze barevné pastelky, svačinu a nezapomenou přibalit dobrou náladu. Na tuto akci vás zve Rada dětí.

Dne 6. 1. 2022 jsme měli v 6. C zajímavou hodinu slohu. Dozvěděli jsme se o tradici Tříkrálové sbírky. Paní učitelka nám pak zadala dobrovolný úkol – upéct koláč, dort, bábovku nebo muffiny s nápisem †K†M†B. Jediný ze třídy, kdo to splnil, byl můj spolužák Lukáš, dokonce nám koláč přinesl na ochutnání. Povedl se mu, byl tvářohový.

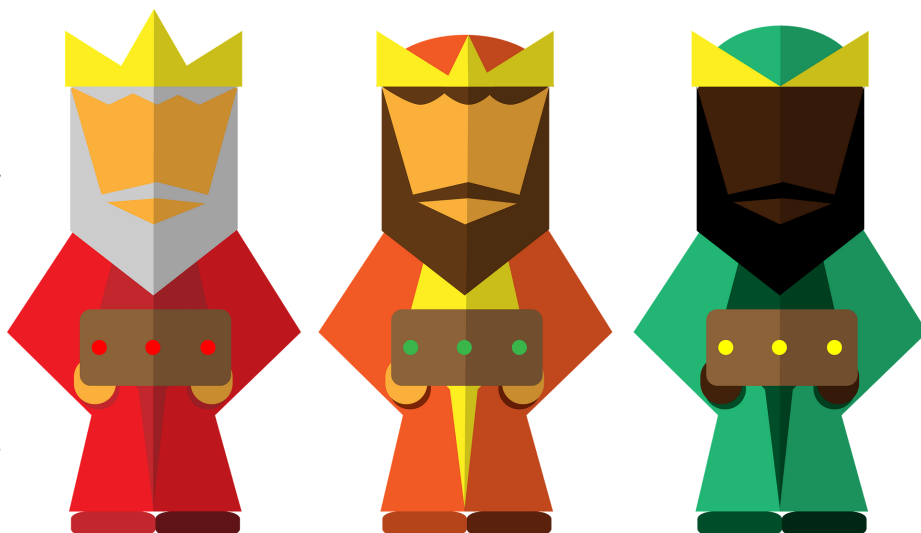
JAROSLAV NAVRÁTIL, 6. C

JÍŘÍ GÁBEL, 6. C

Štěstí, zdraví vinšujem vám!

Hvězdy jsou krásné a tajemné, proto je lidé už po tisíce let studují.

Možná jste 6. ledna někde zahlédli děti s papírovou korunou, převlečené za tři krále a jistě znáte příběh o Kašparovi, Melicharovi a Baltazarovi. Podle legendy to byli králové z Východu, v Bibli jsou však nazýváni mudrci, protože byli velmi učení. Vyznali se v mnohých vědách i uměních a zřejmě toho hodně věděli o hvězdách ...

A možná právě podle hvězd před dvěma tisíci lety tito tři mudrci poznali, že na západ od jejich království se má narodit nový a velmi mocný král. Chtěli se mu poklonit a přinést dary, proto naložili největší drahocennosti své doby – zlato, kadidlo a myrhu – na velbloudy a slony a vydali se na dalekou cestu. Jejich karavana putovala i v noci a cestu tak hledali podle postavení hvězd na noční obloze. Nová hvězda, která oznamovala narození velkého krále, zazářila náhle velmi jasně nad velkým městem Jeruzalémem, jako by je vedla. Mudrcové tedy vstoupili do města a spatřili nádherné domy a paláce, domnívali se, že právě v nich by mohli právě narozeného krále najít. Jenže hvězda nezůstala stát, ale vedla je dál, tak opustili Jeruzalém a zlého krále Heroda, který byl jejich příchodem velmi znepokojen a poté, co se dozvěděl, koho hledají, začal okamžitě přemýšlet o tom, jak se ho zbavit. To už však naši mudrci putovali dál za hvězdou, vedla je k městu Betlému, ale zastavila se až v polích za ním. Zářila nad místem, kde Josef s Marií našli útočiště a kde společně opatrovali narozeného Ježíše. A teprve tehdy byli Kašpar, Melichar a Baltazar u cíle své cesty. Vešli dovnitř, do obyčejné stáje, padli na zem a klaněli se maličkému dítěti v jeslích, protože věřili, že jednou bude velkým králem. Předložili mu své vzácné dary a velmi se radovali. Plni té radosti se pak vraceli do svých domovů – do Núbie, do Tarsu a do Sáby a všem o tom vyprávěli.

Krásný příběh, že? Naštěstí se nám dochoval, stejně jako tradice, kdy děti chodí po koledě s křídou od domu k domu a zanechávají nám na dveřích ono typické $\dagger K \dagger M \dagger B$ s daným rokem. Původní formule požehnání, kterou koledníci psali z kostela požehnanou křídou na dveře obydlí a chlévů, byla $\dagger C \dagger M \dagger B$, což původně znamenalo latinské požehnání **Christus mansionem benedicat** (Ať Kristus požehná tomuto domu). Nápis měl do stavení a chlévů přinést požehnání a klid na celý nový rok. Křížky mezi písmenky, nikoli znaménka plus, symbolizovaly Nejsvětější Trojici – Otce, Syna i Ducha svatého. Začáteční písmena se ale také později považovala za zkratky jmen oněch tří králů.

V dřívějších dobách to byli žáci a jejich kantor, později kněz s ministranty, kteří chodili po sousedech s přáním štěstí a zdraví. V posledních letech máme Tři krále spojené především se sbírkou pořádanou katolickou Charitou. Taková skupinka musí chodit pod dohledem dospělé osoby, se zapečetěnou pokladničkou a sdělit, na která konkrétní místa vybrané peníze půjdou.

Nicméně tříkrálová koleda je krásná obchůzka jako taková, pro každého: děti v kostýmech tří králů, většinou v dlouhých bílých košilích, jeden se začerněným obličejem, vám mohou jen tak zazpívat koledu a je to jen na vás, jestli je odměníte sladkostí nebo čímkoli jiným.

A pokud stále ještě nevíte, jak si příští rok tento den užít? Využijte naše tipy, nebo si přečtěte, jak si Tři krále užila naše Anežčata.

- 1) Vyrobtě si koruny z tvrdého papíru, čtvrtky. Nejdříve je vystříhnete, pak je pomalujete a nakonec slepte. **Každý se cítí dobře, když je někdy král.**
- 2) Upečte tříkrálový koláč nebo bábovku s mincí pro štěstí uvnitř. Ozdobte korunou nebo obrázkem.
- 3) Zapijte se do tříkrálové sbírky.
- 4) Vydejte se na tříkrálový průvod či jinou akci ve vašem okolí.

TŘI KRÁLOVÉ V 8. A

V hodinách literatury jsme se zabývali koledami a dozvěděli se

tak, že některé zdroje vidí původ slova v latinském „calendae“ (kalendy), které znamenaly první dny v měsíci. Dnes rozumíme koledou především vánoční píseň, nebo i prosbu koledníků o dárek, prozpěvovanou během obcházení domů například o Třech králech nebo i v době Vánoc či Nového roku. Dříve se věřilo, že koledník přináší do domu štěstí – to je základní a vlastně nadčasová myšlenka každé koledy.

Hlavní smysl koledy je říci nahlas pozitivní přání, vyslovit ho – protože i slovo má sílu a dopad. Pokud to nevíte, tak je možné rozlišit minimálně dva druhy přání: to které bychom rádi, aby se vyplnilo, ale co přitom nemůžeme moc ovlivnit a to, co naopak sami ovlivnit můžeme = naše předsevzetí. Důležité je

jejich co nejkonkrétnější formulování a vyslovení nahlas. Rozhodně to však nemá být stresující závazek – je to příležitost, možnost zamyslet se nad tím, co vlastně chceme. Takže abychom zdárně dokončili rituál vysloveného přání, tak si ho všichni napsali na svou tříkrálovou korunku a teď už jen pevně věříme tomu, že přání mají tendenci se plnit...

TŘI KRÁLOVÉ V 6. C

Během výuky jsme vyzkoušeli webový portál České televize plný krátkých vzdělávacích videí a pracovních listů. Šestáci se tak dozvěděli, kde se vzala tradice Tříkrálové sbírky a seznámili se s dalším literárním pojmem, tentokrát to byla legenda a ne ledajaká, ale ta o putování králů za Ježíškem. Oni už vědí, jaké tři dary mu přinesli. Zkuste i vy doplnit jejich názvy ke správnému popisu:

Tato pryskyřice se získává z jednoho druhu stromu a má načervenalou barvu. Vyrábí se z ní tinktura, která se používá proti bolesti. Ve starověku byla dokonce více ceněná než zlato. Tento dar je

Již od dávných dob byl tento dar používán jako platidlo, pro výrobu dekorativních šperků a různých předmětů. Používá se i v lékařství. Tímto darem je

Tento dar je pryskyřice získávána z kůry jistého stromu. Při jeho pálení na rozžhaveném dřevěném uhlí, vzniká typický dým, který dezinfikuje vzduch. Tento dar je

(ŘEŠENÍ: MYRHA, ZLATO, KADIDLO)

A ještě jeden úkol navíc!!! Byl dobrovolný a o to víc určitě chutnal: Tříkrálový koláč, dort Tři králů, bábovka, muffiny ... fotky z domácí kuchyně poslali – LUKÁŠ KLÍMA za 6. C, VERONIKA VACÍKOVÁ, JAKUB GAŠPARIK, LUCIE PAJDIKOVÁ + VERONIKA CIDLINOVÁ za 8. A.

TŘI KRÁLOVÉ VE 4.B

Dnes přicházíme zdaleka k vám.
Štěstí, zdraví přejeme jen.
Kašpar je jméno mé,
přicházím s tajným přáním pro hezký den.
Mé jméno je Baltazar,
přijměte vřelý pozdrav, odcházím ven.
Já se jmenuji Melichar,
a přeji pevné zdraví jako trám.
(Žáci 4.B společně)

Šli tři králové z velké dálky,
šťěstí, zdraví přejeme taky.
Abyste byly zdraví,
a měli velké štěstí.
(Michal Štolc, 4.B)

My Tři králové letíme k vám,
Amazon nás poslal tam.
A aliexpress poště ne,
protože měl schůze nejen dvě.
(Bedřich Lokšan, 4.B)

My tři králové jdeme k vám,
přišli jsme ze světa za vámi.
Já nejmladší jsem Melichar,
já nejsilnější Baltazar,
a já nejvtipnější jméno Kašpar mám.
My jdeme za dětmi,
šťěstí popřát.
(Agáta Černá, 4. B)

TŘI KRÁLOVÉ V 6.A A 7.B

Třídy 6.A a 7.B si ve čtvrtek 6.1. zkusily propojit téma Tři králů se čtenářskou gramotností. Aby se jim lépe soutěžilo, rozdělily se do tří skupin - Kašpaři, Melichaři a Baltazaři. 6.A si stihla vyrobit korunky, v 7.B si ale spoň udělali příslušné značky na čelo.

Každá skupinka dostala křížovku s otázkami, na druhé straně třídy na ně čekal příběh o Třech králich a závod mohl začít. Stačilo jen najít správnou odpověď na otázku, zapamatovat si ji a doběhnout zpátky k ostatním. Na vítěze pak čekala samozřejmě sladká odměna. Navíc se všichni žáci dozvěděli něco nového o tomto svátku. Schválně, jestli si to zapamatují i do příštího roku :-)

Mgr. Klára Tylová

Pololetní vysvědčení

Pololetní vysvědčení. Co je pololetní vysvědčení? Kus papíru, na kterém je zaznamenán výsledek snah žáků za první půlrok vyučování. Většina studentů pololetí moc neřeší, nakonec je to jen pololetí. Někteří žáci se snaží tvářit, že je pololetní vysvědčení důležitější než vlastní „život“, ale každý na to ve finále tak trochu kašle. Nějaký zodpovědný, na svoji ratolest bezpochyby pyšný rodič, by mohl namítat: „Můj syn (či dcera) je velmi zodpovědný/á a na každý test se poctivě připravuje. Pololetní vysvědčení tedy není problém“.

Pro všechny se to ale mění začátkem 9. ročníku. Nakonec mít pár těch bodíků navíc u „přijímaček“ se vždycky hodí. Většina „deváťáků“ má z „přijímaček“ přímo panickou hrůzu a snaží se sehnat body kde to jen jde. Každý se bifuje, prosí učitele o smilování nebo náhodou chybí vždy zrovna ve čtvrtek. A já? „Já dva dny před uzavíráním známek píši fejeton do školních novin, protože jednička s váhou pět do českého jazyka se hodí vždy i do druhého pololetí.“

Matěj Hanaauer

Rada dětí a Valentýn

S novým pololetím přináší Rada dětí další společnou a vlastně i společenskou akci. Poznamenejte si do kalendářů datum pondělí 14. února. Proč? Uděláme si pondělí krásnější, a to doslova!

Co Vás v tento den čeká?

= **Valentýnské vyrábění:** Valentýnky pro domov důchodců (veškeré výrobky, které budou vytvořeny se předají do domova důchodců)

= **Valentýnský kvíz:** ve své třídě budete mít připravený kvíz, který můžete vyplnit a vhodit ho do krabičky, která bude pro Vás připravena u vchodu k automatům - vyhodnotíme jej a nejlepšího čeká odměna od Rady.

A aby byl celý den nejkrásnější,
nezapomeňte se **obléct do ba-
rev lásky.**

Vaše

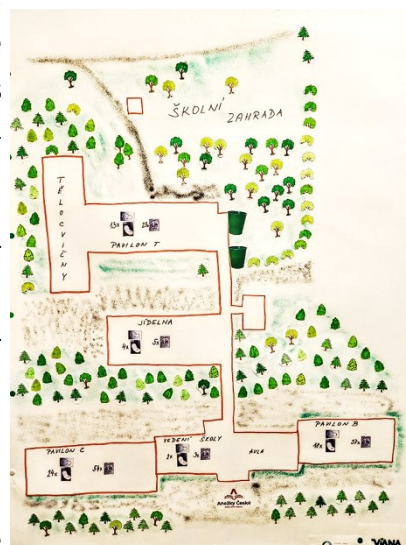
Rada de Si'

Závěrečná konference projektu *Sucho pod námi a kolem nás*

Ve středu 12. ledna se v naší aule konalo poslední setkání v rámci projektu, o kterém už se v Agnes psalo. Během online (to víte, covid) konference jsme se seznámili s ostatními školami, které se do projektu zapojily spolu s námi. Zjistili jsem tak mimochodem, že naši deváťáci byli vlastně nejstaršími účastníky.

Během čtvrt hodinové prezentace našich zjištění nad tématem voda a sucho na Anežce jsme si vyzkoušeli prezentaci před publikem, improvizaci při sdělování osobních dojmů a obstáli jsme i v technickém okénku při zpracování podkladů (ty můžete vidět na chodbě II. stupně v 1. patře).

Děkujeme CEV VIANA za možnost zapojit se, vyzkoušet opět něco nového a za pomoc při zjišťování, jak na tom Anežka s vodou a suchem vlastně je. Máme před sebou pár úkolů, které třeba na školní zahradě hned na jaře budeme chtít splnit. Vodě zdar, suchu zmar!

Projektový den pro deváté ročníky

Dne 27. ledna si široká veřejnost připomíná Den památky obětí holocaustu a předcházení zločinům proti lidskosti. Na ZŠ Anežky České pořádáme každoročně projektový den pro deváté ročníky. Během toho letošního se žáci dozvěděli mnoho zajímavých informací o historii holocaustu, mohli se zamýšlet nad některými aspekty života a vytváření uměleckých děl v ghettu Terezín, prostřednictvím fotografického alba poznat zkušenosti a osud Židů, kteří byli deportováni do vyhlazovacího tábora Osvětim.

Události z období holocaustu otřáslы základy lidské civilizace, jsou všeobecným varováním a zároveň i závazkem předávat odkaz budoucím generacím. Byl to den složený z lidských příběhů, zaměřený na jednotlivé osudy. Příběhy oslovují i dnes. Historik se zabývá dějinami, zatímco pedagog dodává dějinám význam. Někdy na začátku přípravy celého projektu jsem si pokládala různé otázky, např. Proč vyučovat o holocaustu? Co vyučovat o holocaustu? Jak vyučovat o holocaustu? Odpovědi mi chyběly, ale po závěrečné diskusi s žáky a přečtení jejich vzkazů nám vyučujícím dějepisu, vím, že takovéto dny nevnímají jen jako únik z méně oblíbených předmětů. Naopak většina z nich se skutečně snažila pochopit chování lidí v extrémních situacích, přemýšlela nad tím, kdo byl viník a kdo oběť, „herci“ z ghetta odehráli úžasná představení a jejich „diváci“ se zodpovědně snažili rozhodnout, co bylo v textu myšleno vážně a co ironicky. Vždy je prostor pro zlepšení, ale mě těší, že úplně všichni do jednoho na naši poslední otázku: Zda by měly i další deváté ročníky mít informace o holocaustu, odpověděli shodně ano.

— • —

Novoroční proslov

Moje babička i paní učitelka z první třídy měly jasno hned, ta první říkala, že mám pěkně proříznutou pusku a ve světě se neztratím a ta druhá, že mám na prvňáčka velmi dobrou slovní zásobu. Nejspíš si obě myslely, že skončím na prknech, co znamenají svět, nebo budu řečnit v poslanecké sněmovně, nebo alespoň na svatbách či jiných společenských akcích. Jenže mě mnohem víc lákaly knížky a příběhy v nich a z veřejných vystoupení v podobě referátu, prezentace či snad recitační soutěže jsem měla strach, přesto jsem do školy chodila ráda. Nejspíš, protože mnoho mých vyučujících umělo vyprávět zajímavé příběhy, které byly velmi podobné těm z mých knížek a já pochopila, že škola je místo, kde se ani dospělí nemusí vzdát světa fantazie. Že školy nejsou jen budovy, kam chodí učitelé pracovat a rodiče odkládají své děti a tehdy jsem si poprvé uvědomila, že přesně to bych jednou chtěla, stát se paní učitelkou...a tím bych mohla skončit. Jenže to bychom v redakci nesměli vnímat zprávy z jiných konkurenčních médií, a protože nás samozřejmě zajímá, co je nového doma i ve světě, nešlo přehlédnout ani změny ve vládě, a tak nás napadlo, tak trochu si pohrát s představou, jaké by to bylo stát se ministrem/ministryní školství a pronést svůj první veřejný proslov.

Velmi ráda bych při příležitosti zahájení nového kalendářního roku a svého nástupu na post ministryně školství pozdravila všechny z vás, kteří jste nějakým způsobem spojeni s našimi školami. O školách se mluví neustále, ale často se ztrácí to podstatné. Třeba to, proč vlastně chodíme do školy a jaký smysl má vzdělání, které tam získáváme.

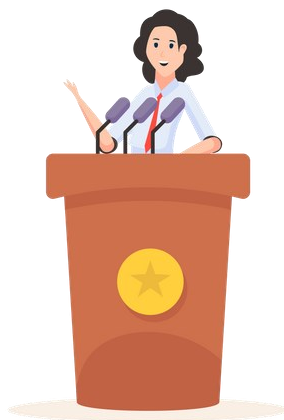
Školy jsou především místem, kde získáváme a předáváme vzdělání, kde žáci přijímají od svých učitelů nové znalosti a dovednosti. Vzdělání nám umožňuje stát se, čím chceme být – např. lékaři, učiteli, právníky, ekonomy, techniky, historiky... Má mnoho cílů, které jsou důležité pro jednotlivce, ale i pro celou společnost. Umožňuje nám lépe rozumět světu, ve kterém se pohybujeme, lépe si poradit s věcmi, které nás obklopují, lépe pochopit lidi, kteří jsou kolem nás.

Moderní škola to je výborně sehraný tým, ve kterém stát dbá na celkovou úroveň a vytváří vhodné podmínky pro rozvoj, zřizovatelé se starají o to, aby na školách působili dobří učitelé a všichni další pracovníci, kteří zajišťují každodenní chod. Klíčovou roli však mají i rodiče, protože bez jejich pomoci a trvalého zájmu nedosáhneme toho, aby se vzdělávání stalo přirozenou a radostnou součástí našeho života.

Mějme však na paměti, že při všech těch opatřeních, vizích, reformách, nových technologiích, řečích politiků či novinářů, spolu ve třídě zůstanou jen učitelé a jejich žáci. V tu chvíli spolu vytvářejí zvláštní společenství těch, kteří vědí, s těmi, kteří se mají dovídat. A jen oni mohou společně nakonec vytvořit příjemnou a obohacující školu.

Přála bych nám všem, abychom právě takové školy měli, zejména vám, kteří jste dnes přišli do školy – a tím vlastně tvoříte školu, protože škola není budova, ale lidé, žáci, žákyně a jejich vyučující. Budte si jistí, že na vás myslím, budu se neustále snažit udělat vše proto, abyste mohli učit a mohli jste se učit v dobrých podmínkách, že do vás vkládám svoje očekávání a svoje naděje a že věřím, že vzdělání pro vás bude radostí a výzvou.

Přeji všem dobrý začátek druhého pololetí tohoto školního roku.

Vždycky mě fascinovaly novoroční projevy. Politici, pro mě mluvící hlavy, v televizi hovořili o více méně důležitých anebo nedůležitých záležitostech a v odlescích kamer se jejich slova vznášela éterem k divákům a posluchačům. Nekonečný vodopád slov pak zakončilo přání všeho dobrého do nového roku a většinou ještě nějaký slib. Něco jako „a přidáme všem“ nebo „slibuji, že se budeme mít lépe“ anebo vůbec nejlepší „slibuji vám dřinu, pot a slzy“. To člověk prostě nechce slyšet.

Už mám za sebou několik proslovů na konci roku (včetně deváťáků), mluvil jsem na svatbě, oslavách, výročích, dokonce i v politické kampani. Ale jen tak napsat proslov, který vlastně nikdy nebudu nikomu říkat? Když jsem letos slyšel na půl ucha, jak se říká, novoroční proslov, měli jsme v redakci hned jasno, o čem budeme psát. Dlouho jsme sice diskutovali, do jaké role bychom se měli vžít, ale když jsme ve škole...

Vážení žáci, studenti, zákonní zástupci, kolegyně učitelky a kolegové učitelé, ředitelky a ředitelé a ostatní, kteří pomáháte procesu vzdělávání v naší zemi!

V současné zcela jistě nelehké a rychle se proměňující době vás všechny vítám v novém roce. Slušelo by se jistě popřát všechno dobré a mnoho úspěchů, ovšem vedle toho si dovolím podobně jako kdysi Winston Churchill přednést palčivou výzvu, před níž budeme letos i následujících letech stát my všichni, kteří dohromady tvoříme českou školu. Název oné výzvy je veskrze politický: ZMĚNA.

Změnit lze zákony, platové podmínky, rozvrh hodin, příkladně také název školy. Ale nám půjde o změnu hlubší, moderním slovem—systémovou. V dalších školních letech se do našich škol dostanou nová témata, najmě globální změna klimatu, prohloubíme ta stávající, kupříkladu digitální dovednosti každého z nás jsme notně posílili již v uplynulém školním roce, a ta dějinami přetvoříme pro potřeby 21. století a moderní společnosti.

Dáma a pánové, obracím se nyní na rodiče žáků dnešních škol a rodiče těch dětí, které do škol teprve zamíří: ZMĚNA jste vy! Ministerstvo vypracovalo nové verze vzdělávacích strategií a plánů, ale bez vás se to neobejde. Doma dáváte svým ratolestem lásku, péči a rozvíjíte je v nekonečnu směrů. Za to vám patří opravdu hluboká úcta.

Nový rok přinese velmi záhy první vlaštovku spjatou se školou, a tou je pololetní vysvědčení. Po útrpném podzimním ‚covidovém‘ období mohu snad mluvit za všechny kolegyně a kolegy pedagogy, kteří své žáky a studenty dovedli do lednového klasifikačního období, že šlo o jedno z nejobtížnějších pololetí za poslední desítky let. Zároveň je na místě připomenout, že—a to prosím se vši vážností—pololetní vysvědčení je jeden z kroků k výsledku: vzdělání vašich dětí. Na téhle dlouhé cestě, jejímž cílem je dobrý člověk s patřičným vzděláním, žádanými dovednostmi a rozvinutými schopnostmi, plní škola funkci dopravního prostředku a učitelky či učitelé průvodce. Budeme rádi, a opět si dovoluji hovořit za své kolegyně a kolegy, když se i vy, rodiče, vydáte nejen v druhém pololetí na tuto cestu s námi.

Nový rok slibuje svými opakujícími se dvojkami mnoho zážitků, přeji vám všem proto, abyste letos našli správnou cestu pro vaše děti, aby se vašim dětem v jejich škole líbilo a cítili se v ní dobře, pedagogické veřejnosti pak přeji nezdolnou sílu ke zvládnutí náročné doby, dalším pracovníkům ve školství přeji trpělivost a vstřícné prostředí. České škole jako celku pak pevně držím palce, aby na cestách se svými žáky vždy trefila ten správný cíl. Dámy a pánové, milé děti—ať se vám ve ‚dvojkovém‘ roce daří!

Německé okénko s tématem Agnes: das Kompliment

Němci UMÍ někomu **složit poklonu** a UMÍ ji i **přijmout**.

S 8.A jsme zkusili ty nejjednodušší.

V levém sloupečku říkáme, že někomu to moc sluší: „Du bist so schön!“ A stačí pochvalu přijmout a odpovědět: „Danke schön!“ (Děkuji pěkně!). A v tom pravém, že je moc milý: „Du bist so nett!“ a co na to dopovědět: „Aber du auch!“ (Ale ty jsi také milý/á !)

Tak se nebojte chválit a zkuste to i v němčině.

A pokud byste chtěli skládat komplimenty ještě více, vyberte si z této nabídky, určitě vám některá slova budou povědomá:

A pak tu máme ještě komplimenty veršované jazykem mateřským z 9.B

Na louce mi řekl kompliment.

Pro mě to byl nejkrásnější moment,

zítra odjíždí na jiný kontinent,

stane ze mě abstinents???

(Sofie Horvátová, 9.B)

**Vymyslím nějaký kompliment,
dejte mi ještě moment.**

Matouš Buldra (9.B)

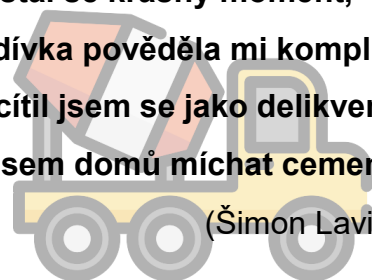
Dnes stal se krásný moment,

když dívka pověděla mi kompliment,

už necítím jsem se jako delikvent

a šel jsem domů míchat cement.

(Šimon Lavička, 9.B)

Lovci a sběrači. A tlupa mamutů!

Od půlky prosince se nám po škole proháněli mamuti. Fakt! Nevěříte?

No dobře, tak úplně mamuti to nebyli, ale o mamuty a bizony a tlupy vlastně šlo. V rámci celostátní kampaně *Recyklohraní aneb Uklidíme si svět*, jehož jsme již letití

účastníci, byla vyhlášena soutěžní výzva nazvaná **Lovci a sběrači aneb Mamutí dopad mobilů na životní prostředí** - proto se některé třídy (hlavně z I. stupně) proměnily na pravěké lovce. A lovilo se o sto šest!

Vědomostní a početní úkol byl plněn postupně ve škole, přepočítávalo se na bizony, mamuty, telefony, energii a členy tlupy. Vedlejší úkol a vlastně druhá výzva se plnila napůl doma, napůl ve škole. Šlo totiž o to, aby se ve škole sešlo co nejvíce starých a nepoužívaných mobilních telefonů, které jsme hned na začátku února odeslali do společnosti Remobil, která tyto telefony recykluje.

Jejich recyklací jsme totiž dokázali ušetřit pěknou kupičku surovin, jež lidé nemusejí těžit v přírodě, ale mohou využít tyto suroviny z jich nepotřebných telefonů.

Sešlo se nám **neuvěřitelné množství 500 kusů telefonů**, což představuje:

12,5 g

zlata

6,5 kg

mědi

300 g

olova

500 g

cínu

125 g

stříbra

Na pavilonu T
zuří souboj tlup

Archivní kousky
před odesláním

V 1.C modelovali
své šetrné mobily

Deěkujeme!

Remobil

RECYKLO
HRANÍ
UKLIDÍME SI SVĚT

Anežky České
ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Autorská výzva

Dámy, pánové, žákyně, žáci, kolegyně a kolegové!

Zbláznili jsme se. Fakt se to tak může leckomu jevit, ale tohle doopravdy myslíme vážně. A potřebujeme vás. Všechny!

ANEŽKA TĚ

POTŘEBUJE!

Chceme vydat knihu. Jo, vážně. Ale nechceme ji psát, protože—a teď pozor—**víme, že VY jste šikovní!**

Jak s námi můžete knihu psát?

Bereme všechny příspěvky, delší i kratší. Stačí je odevzdat do kabinetu v přízemí II. stupně (p. uč. Suchá nebo p. uč. Musil), případně poslat e-mailem (musil@zsanceskeul.cz).

Kdo ji může psát?

Budeme rádi, když se zapojí kdokoliv od 0. po 9. třídu, vítáme i tvorbu našich kolegyně a kolegů.

O čem to bude?

No o Anežce přece. Jediné, co vaše příběhy budou mít společné, je budova naší školy. Takže váš příběh se musí odehrávat v prostorách naší školy (budova, zahrada, nejbližší okolí, jídelna, hřiště).

Fakt můžu napsat cokoliv?

V podstatě ano, protože texty projdou redakcí (ano, umíme přečíst skoro všechno a opravit i chyby). Pokud bychom narazili na nějaký problém, ozveme se.

A co žánr? Taky libovolný?

Nechceme vás svazovat, takže jestli se na Anežce odehraje pohádka, horor, lovestory, běžný školní den, adrenalinová honička mezi policií a zloduchy, ze žáků se vyklubou superhrdinové... Překvapte nás!

Super, a kolik na to mám času?

My si myslíme, že dost. **Uzávěrku** stanovujeme na **velikonoční prázdniny**.

Neumím psát/nemám talent/nechce se mi, ale chtěl(a) bych se zapojit jinak. Můžu?

Ano, budeme potřebovat i ilustrátory. S některými jsme předběžně domluveni, ale znáte to...budeme rádi, když se přihlásíte a domluvíme se spolu.

— • — & π

Pokud budete mít nějaký dotaz, ptejte se (osobně či e-mailem).

Anežčin poklad

Nový rok a nové pololetí jsme se rozhodli o něco vylepšit. Ale ne hned. Dáme vám na to čas.

Říkali jsme si, že by to chtělo do druhého pololetí školního roku vystartovat s něčím hezkým.

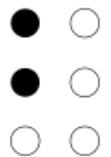
Lesklým. A dobrým. Ale nebude to jen tak zadarmo. Chceme vás taky trochu vzdělat, taaaaakže —vítejte v první šifrovací hře!

Braillovo písmo

Abeceda a systém zapisování písmen v šesti bodech vyvinul před skoro dvěma sty lety francouzský lékař Louis Braille pro nevidomé a slabozraké lidi. Sestává z šesti bodů, jejichž kombinací můžeme zapsat jakékoliv slovo. Jak se čte? Hmatem! Každý z šesti bodů totiž vystupuje z papíru na povrch a tvoří tak jedinečnou kombinaci pro čtení. Lze tak zapsat i čísla, vykřičník, dokonce i příklady v matematice.

● ○ Jak to vypadá? Třeba tohle je A. Černá tečka znamená, že z papíru vystupuje jen jediný bod (vlevo nahoře) a ostatní (bílé) nejsou na papíru poznat vůbec.

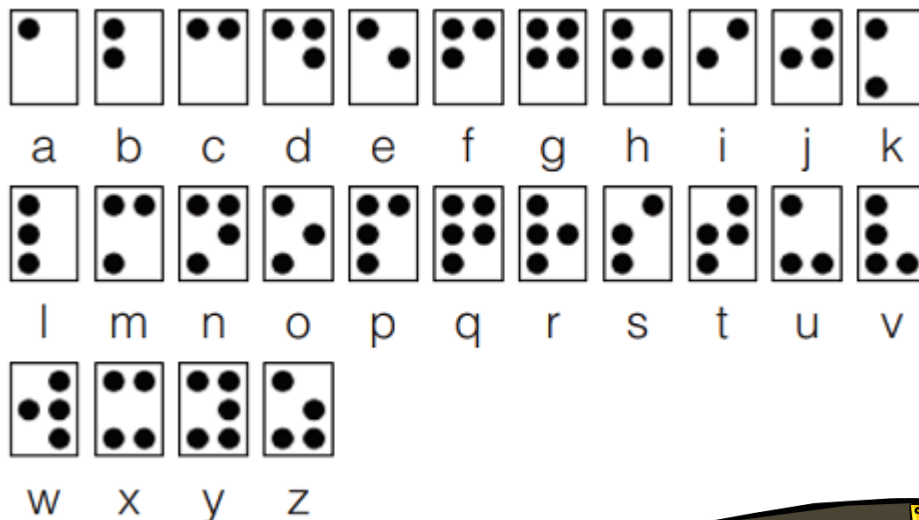
○ ○ A tady vpravo je písmeno B. Vidíte? Už dva (černé) body vystupují na papír a my můžeme číst B.

Je to jasné? Oukej, pojďme hledat poklad! Ale kde? Poklad si můžete zkusit vyzvednout tam, kde

A protože nejsme zlí, klíč přikládáme...

Ale pozor! Poklad bude odkrytý **pouze 28. února mezi 7:30 a 8:00 hod. Vyzvednout si jej můžete s paní učitelkou či panem učitelem třídní(m)**, které tímto prosíme o zaslání fotky při luštění a vyzvedávání pokladu.

Kalendář na přání

Cítíte zvláštní pocit, když 1. ledna vyměňujete kalendáře? Když se poprvé objeví datum 1. ledna, začíná nový rok. Ale ne vždy a všude.

Řehoř to vyřešil

Kalendář je báječný výmysl: umíme díky němu určovat čas v delších obdobích, známe své datum narození a vůbec se orientujeme ve dnech týdne i měsících celého roku. A všechno má své místo—jména, svátky, odevzdání daňových přiznání...

Vždy tomu tak ale nebývalo. Juliánský kalendář řízený pohybem slunce (pojmenovaný po Juliu Caesarovi) totiž v 16. století ukazoval chybné datum. Nepočítal totiž moc přesně délku roku a vznikla tak chyba, která každých 182 let činila jeden celý den. Tento kalendář se tak zpožďoval a tím posouval data významných křesťanských svátků (hlavně Velikonoc). V roce 1582 se tak papež Řehoř XIII. rozhodl všechno vyřešit a nařídil, že po 4. říjnu bude následovat 15. říjen. Ano, v roce 1582 bylo vynecháno celých 10 dní! Od té doby se používá tento upravený, gregoriánský kalendář.

Řehoř XIII. jako papež

Jiný kraj, jiný čas?

Kalendář ze střední Ameriky
(kruh = opakuje se)

Kdysi se používalo více druhů kalendářů. Třeba ve starověkém Egyptě měřili rok na 12 měsíců ve třech ročních obdobích (podle zemědělských prací) a navrch měli 5 zvláštních dní, které byly zasvěceny bohům. Pro mayskou kulturu v Americe je zase typické opakování: Mayové věřili, že se všechno opakuje vždy po 5125 letech. I proto legenda o konci světa 21. prosince 2012 byla založena na mayském kalendáři, který měl dokonce 19 měsíců.

Zajímavý je také židovský letopočet, který se počítá od stvoření světa. Pokud tomu budeme věřit, letošní rok 2022 počítáme jako rok 5782.

No a islámský letopočet je řízený výhradně měsíčním cyklem: má 12 měsíců a letos se píše rok 1443. Ano, teprve.

Když se něco mění

Nedávno se do horoskopů vloudilo nové jméno: Hadonoš. Ono se na obloze vyskytuje tisíce let, ale teprve nedávno si někdo všimnul, že není v astrologii nijak zmíněno. A vedle horoskopů se také objevil článek o diskusi, zda by neměl být přidán vedle znamení zvěrokruhu i nový měsíc do kalendáře. Jak se bude jmenovat? Kolik bude mít dní? Žáci 8.A se nad tím krapet zamysleli...

